

Lys, medens min Hovedbetragtning, mit Hovedstandpunkt, er dette: Lad Værdierne først være effektivt erhvervede og ikke blot vurderede, saa kan der være Tale om Værdistigning og om at paalægge Værdistigningsafgift, men ikke før. Men det var altsaa det Forslag, der her foreligger, jeg vilde tale om. Nu kommer her en tredje Løsning, og hvad gaar den ud paa? Intet mindre end dette, at Staten skal tage hele Værdistigningen! Det er ganske vist en fortræffelig Løsning fra et vist Synspunkt, at Staten tager det hele. Der siges — det er altsaa Meningen —: Disse Arealer kunne stige, det er Synd, at de private skulle have nogen Fordel, lad Staten tage det. Vi tage altsaa Folks Ejendomme fra dem for at spekulere med dem, nu skal Staten være Spekulant og anvende sine Penge til at ekspropriere Arealerne, og den skal gøre det for selv at tjene Penge derved og for at berøve, som det hedder, alle de „tilfældige“ Ejere deres Ejendom, de „tilfældige“ Ejere, som ikke ere tilfældige Ejere, fordi de ikke have købt disse Arealer for at spekulere med dem, men som ere Folk, der have været bosatte der i lange Tider. Nu skal Staten spekulere med disse Arealer og berøve Folk deres Ejendomme. Det tror man at kunne kalde, at „Almenvellet kræver det!“ Det mener man skal kunne gaa an, det skulde ikke være i Strid med Grundlovens Bestemmelser om Ejendomsrettens Ukrænkelighed, at man vedtager en Bestemmelse som denne, der siger: Vi ere hange for, at I skulle have nogen Fordel i denne Sag, vi tage derfor Jorden fra eder. For mig vilde det være ganske umuligt nogen Sinde at tilegne mig den Betragtning, at det skulde være noget, der stemte med Almenvellets Krav, og jeg vil sige, at jeg vilde paa ingen Maade finde mig i denne Bestemmelse. Jeg finder, at den er forkastelig, og at den ikke bør have Lov til at findes paa Finansloven.

Jeg turde dernæst maaske bede Dem se paa det næste Punkt, det er Tilskuddet til Ombyggelse og Udvidelse af Sæby Havn, hvor man skal give $\frac{3}{4}$ af den beregnede Udgift, indtil 172,500 Kr. Derom findes der en Skrivelse af 5. Februar, der staar Sp. 1871—72 i Bilagene. Denne Skrivelse er ganske interessant, fordi den indeholder mærkelige Urigtigheder, som Ministeriet, forekommer det mig, burde have været opmærksom paa. Naar man ikke har været opmærksom derpaa og ikke taget Hensyn dertil, er det for mig Tegn paa, hvad jeg sagde før, at man er alt for tilbøjelig

til at tage imod, hvad der kommer. Kommer der nogle Begæringer — ja, man har et godt Hjerte, og man har Penge i Statskassen. Der staar om denne Sæby Havn, at den er meget daarlig, og at Byen ikke kan taale dette, og at Skatteprocenten i de senere Aar stadig har været 7 à 8 pCt., hvorfor Kommunen ikke vil „være i Stand til ved egen Hjælp at tilvejebringe de betydelige Beløb, som ville medgaa til atter at sætte Havnen i brugelig Stand“. Jeg maa for det første derom sige, at det er slet ikke Skatteprocenten, der her er Tale om, de Oplysninger, der gives, kunne ikke angaa Skatteprocenten. Her i Rigsdagen vide vi jo, og Ministrene vide det i alt Fald ogsaa, hvad Skatteprocenten er. Det, som der sigtes til ved det, man her kalder Skatteprocenten — hvad det ikke er —, er Ligningsprocenten og om denne Ligningsprocent siges det, at den har i de senere Aar stadig været 7 à 8. Jeg skal oplyse, hvorledes Forholdet er med Hensyn til dette; jeg kan gøre det efter autentiske Oplysninger, der foreligger for mig. Sæby Kommunes — altsaa ikke Skatteprocent, men Ligningsprocent har været saaledes i de sidste 4 Aar: 7,80 — 7,70 — 7,20 og 7,00. Altsaa det, som opgives her som vidnende om meget stor Fattigdom eller Mangel paa Evne, viser sig at være en Fremgang, en ikke ringe Fremgang, næsten en hel Procents Fremgang, altsaa Nedgang i Henseende til Ligningsprocent. Jeg gør altsaa opmærksom paa, at det er saadanne Ting, som ere tagne for gode Varer uden videre, men som ere urigtige. Jeg skal i Forbindelse hermed nævne den virkelige Skatteprocent, den er mellem 5 og 6 pCt., og ikke som her opgivet mellem 7 og 8. Nu tales der altsaa om, at denne Havn kan ikke selv bestaa, man skal gøre noget ved den, og man skal gøre det med en ret stor Udgift, idet man mener, at denne Havn vil være i lige saa fuld Grad til Nytte for Fiskeriet i Almindelighed som for Sæby Kommune. Og derom paaberaaber man sig Erklæringer fra Fiskerikontroløren i Jylland og fra Dansk Fiskeriforening. Jeg tror at turde sige, at disse Erklæringer i høj Grad trænge til at suppleres med andre Erklæringer. Det skulde være meget mærkeligt, om man, i øvrigt ogsaa i Henhold til, hvad der er bemærket i Skrivelsen foran, skulde antage, at Sæby Havn skulde være af større Betydning for Fiskeriet i Almindelighed, en By, som ligger saa nær ved Frederikshavn med dens udmærkede store og med stor Bekostning indrettede Havn. Det er noget,